

skrænke sig til at give saadanne Paabud, som man kan kræve overholdt, og hvis Overholdelse man kan kontrolere. Men dermed være ikke sagt, at jeg skulde være en Modstander af, at Landmænd eller andre Plantedyrkere, som opdager Sygdomme, giver Anmeldelse deraf. Jeg tror, at de saavel i egen Interesse som i Sagens Interesse hurtigst muligt vil give saadan Anmeldelse. Det, jeg er imod, er, at man bruger Lovene, om jeg saa maa sige, til Vejledning eller Paaskyndelse. Jeg ser noget mere i en Lov. Hvis man giver et Lovbud, er det Mening, at det skal opfyldes. Er man i Forvejen klar over, at det ikke kan opfyldes, er det bedre at undlade det. Jeg skal ikke have noget imod, at man fra Ministeriets Side opfordrer Folk til, naar de opdager Sygdomme, da at anmelde det, og jeg anser den Fremgangsmaade for rigtigere end at indsætte en Bestemmelse derom i Loven.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Bækgaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, som Tinget har besluttet at nedsætte angaaende Forslag til Lov om Udførsel af Kartofler.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Udryddelse af Oksebremselarven.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2691).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Degnbol: Det foreliggende Lovforslag giver jeg min Tilslutning, og jeg anbefaler det til hurtig Fremme. Skønt Loven om Udryddelse af Oksebremselarven blev vedtaget temmelig sent, har den dog bevirket store Fremskridt med Hensyn til at befri vore Besætninger for dette Skadedyr; og jeg tror, at Landmændene, der har erfaret, hvor stor Skade Larven gør ved, at Mælkeydelsen nedsættes, og ved, at Indtægterne gennem Læderindustrien nedsættes;

vil være glade ved § 2, hvorved det paalægges Kommunalraadene at foretage Eftersyn af Kvægbesætningerne, inden de kommer ud paa Græs om Foraaret. Naar Loven bliver gældende til 1925, vil man ved rationelt Arbejde næsten fuldstændigt kunne faa Larven udryddet af vore Besætninger.

Bestemmelsen i § 4 om Erstatning for Kreaturer, som slaas ned, tillægger jeg ikke saa stor Betydning, da det sjældent finder Sted, men jeg tror, det er godt, at en saadan Bestemmelse findes i Loven.

Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

A. P. Hansen: Det foreliggende Lovforslag afviger ikke i væsentlig Grad fra det Lovforslag om samme Emne, som vi behandlede sidste Vinter. Der er kun sket den Ændring, at Administrationen faar frie Hænder med Hensyn til Tidspunktet for det aarlige Syn under Hensyn til, hvad der er mest praktisk efter de Forhold, der gør sig gældende i de forskellige Egne.

I § 4 om Udredelsen af Omkostningerne kunde jeg have ønsket en Tilføjelse til Bestemmelsen om Bekendtgørelsen i de lokale Blade, idet der udtrykkelig burde staa, at det er Amtene, der foranstalter denne Bekendtgørelse udstedt. Jeg kunde imidlertid tænke mig, at det i det Cirkulære, som sandsynligvis vil blive udstedt af Landbrugsministeriet, pointeres, at Bekendtgørelsen kun behøver at ske fra Amtets Side og ikke som efter den forrige Lov ogsaa fra Kommunerne, saaledes at man undgaar den dobbelte Bekendtgørelse.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Ellinger: Da denne Sag var til Behandling her i Foraaret, antydede jeg, at det vilde være rimeligt at anvende disse Lovbestemmelser et Aar længere, altsaa i 1925, og allerede nu i Efteraaret ser vi Forslag fremsat om, at Loven ogsaa skal gælde i 1925, men ganske vist af andre Grunde end dem, man paa Forhaand skulde vente, idet det, som det oplyses i Bemærkningerne til Lovforslaget, for det første har vist sig, at Loven, som vi vedtog, indeholder forskellige uheldige Bestemmelser, og dernæst, at Vedtagelsen skete saa sent her i Rigsdagen, at Gennemførelsen i Praksis ikke kunde blive saa grundig som ønskeligt. De uheldige Bestemmelser, der fandtes i Loven, er vi her i Landstinget meget uskyldige i, thi vi fik Lovforslaget saa sent, at hvis der overhovedet skulde gøres noget i